

TAULA DE CONTINGUTS

Núm. 8

EL CORREDOR MEDITERRANI

n | e | x | e
DEBATS VALENCIANS

EDITORIAL

L'eix mediterrani està de moda

JOSEP VICENT BOIRA

Director acadèmic de Nexè. Debats valencians

2

Les infraestructures de transport en el corredor mediterrani: diagnòstic i propostes

JOSEP VICENT COLOMER

Catedràtic de Transports de la Universitat Politècnica de València

38

L'eix mediterrani per al Govern d'Espanya: acció prospectiva i prioritats polítiques

INMACULADA RODRÍGUEZ-PIÑERO

Secretària General d'Infraestructures del Ministeri de Foment

5

L'eix mediterrani, un mapa per al segle XXI

JOSEP VICENT BOIRA

Professor del Departament de Geografia de la Universitat de València

44

La Via Augusta del segle XXI

MARIO FLORES

Conseller d'Infraestructures i Transport de la Generalitat Valenciana

11

L'Euram, més que un tren

FERRAN VILLALONGA

President de l'Institut d'Economia i Empresa Ignasi Villalonga

50

Catalunya i el corredor mediterrani

LLUÍS RECODER

Conseller de Territori i Sostenibilitat de la Generalitat de Catalunya

15

Les complexes relacions entre valencians i catalans

VICENT FLOR

Professor del Departament de Sociologia i Antropologia Social de la Universitat de València i soci de l'ACV Tirant lo Blanc

55

Catalunya i l'eix mediterrani

JOAQUIM NADAL

President del grup del PSC al Parlament de Catalunya i exconseller de Política Territorial i Obres Públiques de la Generalitat de Catalunya

20

Cap a les grans plataformes logístiques de la Mediterrània occidental

YOLANDA PARRADO

Directora general de Casa Mediterráneo

63

El corredor mediterrani, clau per al desenvolupament econòmic espanyol

JOSÉ VICENTE MORATA

President de la Cambra Oficial de Comerç, Indústria i Navegació de València

27

Europa i el Nord d'Àfrica, reptes i oportunitats

SENÉN FLORENSA

Director General de l'Institut Europeu de la Mediterrània

67

El corredor mediterrani com a instrument per al desenvolupament econòmic i empresarial

MIQUEL VALLS

President de la Cambra Oficial de Comerç, Indústria i Navegació de Barcelona

32

L'eix mediterrani està de moda

JOSEP VICENT BOIRA Director acadèmic de NEXE. DEBATS VALENCIANS

L'eix mediterrani està de moda. Tothom en parla. Empresaris, professors d'universitats, polítics, sindicalistes, periodistes, escriptors, partits polítics, periodistes es manifesten, dia sí dia també, sobre l'eix mediterrani i les seues necessitats, la primera de les quals és, no cal dir-ho, el corredor ferroviari d'ample europeu per a mercaderies.

Però tant de bo que no estiguera de moda. Si avui no es parlara de l'eix mediterrani voldria dir que no tindríem un problema. Però el tenim. I el tenim des de fa molts anys. Si més no des que en els anys vint del segle passat, Ignasi Villalonga i Lluís Lúcia van advertir de la importància de poder enviar taronges al cor d'Europa, que les esperava amb ànsia, sense haver de perdre temps i diners descarregant-les a Portbou per a carregar-les de nou en trens francesos d'una amplada de via diferent.

Des d'aleshores que els valencians tenim un problema. El problema és més greu que no disposar d'una determinada infraestructura. El problema és que València no ha tingut mai una geografia pròpia, una geopolítica pròpia, podríem dir que no hem tingut mai

un «mapa» ... El segle XIX i bona part del segle XX no sols es va fer «sense» nosaltres (sense els «nostres» interessos volem dir), sinó que es va fer «contra» nosaltres (contra els «nostres» interessos), si més no en el tema de les infraestructures i també de les necessitats econòmiques, de la major part de la política aranzelària i macroeconòmica. Algun dia caldrà recopilar, per exemple, els discursos indignats de les forces vives locals valencianes, publicades en desenes i desenes d'articles i d'informes, que denunciaren durant bona part del segle XIX i XX, els retards per a tenir un port de València en condicions, un enllaç ferroviari directe amb Madrid, un ferrocarril de mercaderies cap a Europa, unes carreteres ben endreçades, uns abastaments d'aigua en condicions ... La llista de greuges seria llarga. Les infraestructures productives i de comunicacions (generalment dissenyades a Espanya per altres i per a altres) esdevenen així la pedra de toc en el debat entre centralisme (i radialitat) versus regionalisme/nacionalisme (i transversalitat), i en la balança, generalment poc beneficiosa per als valencians, entre inversions i abandonament del govern de Madrid.

L'eix mediterrani i les seues infraestructures han de ser el mapa, el full de ruta, dels valencians en el segle XXI.

No és, el dels valencians, un país de consens. Generalment, la societat valenciana no ha tingut ni grans temes per a posar-se d'acord, ni líders que hagen estat capaços de vertebrar les seues necessitats i els seus desitjos i de respondre a la inevitable demanda d'orientació i guiatge. Massa vegades els valencians han hagut de respondre de forma individual, fragmentada i poc col·lectiva als reptes plantejats, sense estratègia, sense reflexió, sense serenor... Amb el tema de l'eix mediterrani i de la infraestructura que se'n deriva, el corredor ferroviari mediterrani, aquesta dinàmica tan negativa es comença a capgirar. El consens s'obri camí en el dur debat polític valencià. Les principals forces polítiques hi estan d'acord, i per primera vegada els valencians tenim un objectiu de consens i d'abast estratègic. A més, el corredor ferroviari mediterrani, materialització del mapa que sustenta la idea d'un eix mediterrani potent, desactiva recels i malentesos amb Catalunya, un altre objectiu estratègic de la nostra societat: veïns que col·laboren en uns objectius per al bé comú. No hi ha res de

dolent per a l'autogovern dels valencians en aquesta formulació. Al contrari.

NEXE. DEBATS VALENCIANS, fidel a la seua vocació de consens, diàleg, moderació i visió estratègica, ofereix aquest número sobre l'eix mediterrani a tota la societat valenciana i també a les societats veïnes interessades en aquest tema que ha esdevingut ja un tema, també, d'estat. D'estat descentralitzat, transversal, en absolut radial. Per això la participació de destacades veus de les universitats valencianes, de la política valenciana i catalana, de les cambres de comerç de València i de Barcelona, del Govern espanyol... Però també de més enllà: l'eix mediterrani adopta la seua màxima eficàcia en un marc més ampli, el de la geografia euromediterrània, de les relacions nord-sud en aquesta riba del Mare Nostrum, i cal no perdre de vista tampoc, com a context sociològic, l'apassionant i a vegades tortuosa relació entre Catalunya i València.

Fem tots el possible per aconseguir que l'eix mediterrani i les seues infraestructures esdevinguen el mapa, el full de ruta, dels valencians en el segle XXI. Les generacions futures ens ho agrairan.